

A FARKASLAKI FIATALEMBER VILLÁMLÁS NEVŰ LOVÁVAL HARMADIK LETT A BUDAPESTI NEMZETI VÁGTÁN

Tamás Csaba büszke, hogy a régió hírnevét öregbíti

Első alkalommal állt székelyföldi lovas a Nemzeti Vágta dobogóján. A vasárnap délután a budapesti Hősök terén megtartott versenyen a farkaslaki Tamás Csabának Villámlás nevű lován sikerült harmadik helyezést elérnie a Kárpát-medence legnevesebb magyar galoppversenyén. A jelenleg Magyarországon élő profi lovassal a verseny utáni napon beszélgettünk.

» **KUDELÁSZ NÓBEL**

– *Mindenekelőtt gratulálunk, a Székely Vágta után dobogós lettél a Nemzeti Vágtán is. Hogy éltétek meg a futamokat Villámlással?*
– A Székely Vágtát start-cél győzelemmel nyertük, de a budapesti Hősök terén már egy rendkívül erős, tapasztalt, rutinos ló-lovas párosokból állt a mezőny. Az előfutamban nagy csatát vívtunk, a második helyet sikerült megszerezni, de a hatvan lovas közül a harmadik legjobb idővel végül bejutottam a középfutamba, amit start-cél győzelemmel megnyertem, így kvalifikáltak magunkat a döntőbe.

– *A középdöntőn elég lazának tűnt az iram.*
– Valóban nem volt olyan erős a középfutam, azt hiszem, a Jóisten is velem volt, segített „spórolni” a döntőre. Villámlás jól bírta, jó tempóban mentünk, nem kellett kihajtanom a lovat, így maradtak tartalékai az utolsó próbára.

– *Következett a döntő. Milyen taktikát választottál, hiszen erős ellenfeleid voltak?*
– Igazán kemény feladat volt a döntő. Elsőre elindították a startokat, azonnal sikerült élre állnom, és úgymond két és fél körig húztam a brigádot. Tudtam, hogy jobb, rutinosabb lovak, mint az enyém, és egyetlen esélyem döntőt nyerni, ha start-cél taktikát választok: élre állok, és ami a csövön kifér. Ha kibírja a ló, akkor nyerek, ha elfogy, akkor nem, ez ilyen egyszerű. Ha várásra lovogoltam volna, vagyis beállok a második, harmadik versenyző mögé, és ott várom az

Céltudatos nyargalást mutatott Tamás Csaba (zöldben) Villámlással a Hősök terén

adandó alkalmat az élre törésre, nem tudott volna ekkorát teljesíteni, mert sokat futott a három nap alatt. Maximálisan meg vagyok elégedve, hogy ilyen szép eredményt értünk el. Büszke vagyok az eredményre, és arra, hogy öregbíthetem a régió hírnevét. Köszönöm a bizalmat Farkaslaka községnek és egész Székelyföldnek.

– *Beszéljünk Villámlásról és a felkészülésről.*
– A legnagyobb tisztelet az övé, ezt „pirossal és aláhúzával” értem. Két éve lovogolom Villámlást, a hatéves kisbéri félvér heréltet; tavaly is vele versenyeztem a Nemzeti Vágtán, amikor a középfutamban, a kétszeres győztes Fantáziától kikaptunk. Keményen dolgozunk, szerda és vasárnap kivételével mindennap lovogolok, ha esik, ha havaz. Az edzések reggel hattól kezdődnek, bemelegítésekkel együtt másfél óra egy foglalkozás. A Dunakeszi Alagi Tréningközpontnál Kovács Sándorral dolgozom, aki szerintem a 186 éves magyar lóversenytörténet legjobb galopptrénera, ő segített a felkészülésben, úgyhogy neki is köszönettel tartozom.

– *Mintha nem látszott volna Villámláson a sok lóra jellemző rajt előtti feszültség. Alkatilag ilyen, vagy ez is a munka eredménye?*

– Nem egy ideges fajta, a mindennapokban, a munka során egy nagyon érzékeny lélek. De az összeszokáson rengeteget kellett dolgozunk, és a mindennapjaink ma sem egyszerűek. Nagyon oda kell figyelni rá, mert olyan, mint egy jó politikus: mindig gondolkodik. Ami pedig a versenyhelyzeteket illeti, meglepődik az új helyszíntől, új emberektől, az is lehet, hogy egy kicsit megszeppen, és azért látszik nyugodtnak. Úgyhogy most lazítunk egy kicsit, mert sok volt ez a három nap, sokat készültünk, nagy volt a nyomás, most mindkettőnkre ráfér egy kis pihenés.

– *Semmi munka nem lesz egy ideig?*

– Ezen a héten biztos nem, de aztán a jövő héttől jön a visszazalító mozgatás. Felnyergeljük, laza munkákat végzünk, amolyan verseny utáni rehabilitációs gyakorlatokat.

– *Megérdemelten, mert nemcsak dobogósok lettetek, de te vagy az első székelyföldi lovas, akinek sikerült a Nemzeti Vágta legjobbjai közé kerülni. Rengeteg munkád van benne, hogy éled meg?*

– Úgy gondolom, hogy Magyarország legszebb terén, a Hősök terén lovogolni mindenkinek megtisztelő, felemelő érzés, aki versenyszerűen lovogol, a helyezéstől függetlenül egy álom válik valóra. Székelylovasként pedig nagy előrelépésnek látom, hiszen megmutattuk, hogy mi, székelyek a profik között is megálljuk a helyünket. Ez a legfontosabb hozadék számomra a vasárnapi versenynek.

– *Hat éve élsz és képezed magad lovasként Magyarországon. Hogyan látod onnan a székelyföldi lovasélet alakulását?*

– Szerintem lépésről lépésre fejlődik. Hiányolom a szakembereket, talán önkormányzati vagy régiószinten ideje volna lépni, nyitni egy lovasiskolát, hogy a felnövekvő generációk megfelelő módon haladjanak előre. Tudjuk, hogy ez a ló, ez a nyereg, feltesszük rá, felülünk és sétálunk. Ez azonban kevés. Szükség van szakmai mélységre is. Három lovasiskolát jártam ki, és most is azért vagyok itt, hogy képezsem magam. Ugyanígy otthon is szükség volna megfelelő edzőkre, szakemberekre, akik egyengetik a fiatalok útját. Egyszóval furcsa kettősséget látok: fejlődünk, viszont mégis nagyon el vagyunk maradva. Ezt ki merem jelenteni, hiszen innen nézve mérlegre tudom tenni a kettőt. Ugyanakkor az is biztos, hogy remek, ami otthon az elmúlt 3–4 évben történt: versenyek vannak, sok lovas van, szándék és lelkesedés terén tehát nincsenek gondok. Ha a cél messze is még, az irány jó, a többi idő kérdése.

– *Hazajössz?*

– Egyelőre nem tudom. Otthon mindenképpen szeretnék idővel valamit kialakítani, de a cél továbbra is az, hogy fejlesszem magam, amíg csak lehet. A szívem hazahúz, ez kétségtelen.

Szánthó János a vásárhelyi állatkert új igazgatója

Nemzetközileg elismert szakember került a marosvásárhelyi állatkert élére – jelentette be Soós Zoltán, a Maros-parti város polgármestere Facebook-oldalán. Szánthó János (portrékon) 17 évig volt a nyíregyházi állatkert igazgatóhelyettes főkurátora, majd az amszterdami Artis állatkert főkurátorként tevékenykedett. Emellett az Európai Állatkertek és Akváriumok Szövetségében több program irányítója, és az európai jegesmedveprogram vezetője – olvasható a bejegyzésben. „Meggyőződésem, hogy vezetése alatt az állatkertünk újra a régi fényében ragyog majd” – fogalmazott Soós Zoltán. Megjegyezte, a szakember közbenjárására került elefánt és zsiráf is a vásárhelyi állatkertbe.

FACEBOOK/POLOGÁS ZOLTÁN

Molekuláris biológiáért ketten kapják az orvosi Nobel-díjat

» **HÍRÖSSZEFOGLALÓ**

A hőmérséklet és az érintés érzékeléséért felelős receptorok felfedezéséért két tudós, az amerikai David Julius és az Egyesült Államokban élő, libanoni születésű Ardem Patapoutian kapja az idei orvosi-életlani Nobel-díjat – jelentették be tegnap a stockholmi Karolinska Intézetben. A meleg, a hideg és az érintés érzékelésének képessége létfontosságú a túléléshez. „A mindennapi életünkben biztosra vesszük ezek érzékelését, de hogyan keletkeznek az idegi impulzusok a hőmérséklet és a nyomás észleléséhez? Ezt a kérdést választották meg az idei Nobel-díjasok” – írták az illetékes bizottság indoklásában. A hétfői díjazott kihirdetése után ma a fizikai, holnap a kémiai Nobel-díj kitüntetettjeit ismerteti a Svéd Királyi Tudományos Akadémia. A hagyományoknak megfelelően csütörtökre várható az irodalmi kategória nyertesének kihirdetése, a díjat a Svéd Akadémia ítéli oda. Október 8-án Oslóban ismertetik a Nobel-békedíj ideji kitüntetettjét, majd október 11-én ismét Stockholmban azt, hogy ki kap-

ja a svéd jegybank által alapított közgazdasági Nobel-émlékéremet. A díjakat, amely mellé 10 millió svéd korona jár, hagyományosan az elismerést alapító Alfred Nobel

halálának évfordulóján, december 10-én adják át. A koronavírus-világjárvány miatt azonban ezúttal is elmarad a nagyszabású díjátadó ceremónia.

Az amerikai David Juliust (balra) és a libanoni származású Ardem Patapoutiant a hőmérséklet és az érintés érzékeléséért felelős receptorok felfedezéséért tüntetik ki

NOBELPROZEMÉDICINE.ORG